

Weide niet snel te ver

Koeien hebben weinig hinder van de afstand van de wei naar de melkrobot, blijkt uit Wageningse onderzoek. Het duurt alleen iets langer voor ze bij de robot zijn.

Tekst: Gertjan Zevenbergen – Foto: Patrick Medema

Goed, er zijn misschien wat weinig metingen gedaan, maar de Wageningse student Agrotechnologie Rob van Winden durft wel een paar conclusies te trekken uit het afstudeeronderzoek dat hij in Nieuw-Zeeland deed. Daar bekeek hij het effect van de afstand tussen de melkrobot en de weide op het gebruik van de melkrobot, de cowflow, de melkgift en het melkinterval. De ruim 300 koeien van Wim en Jeanet Overgaauw in Southland hebben de beschikking over 96 hectare grasland die is opgedeeld in drie secties: A, B en C. Op gezette tijden, elke acht uur, krijgen de koeien een verse wei van 1,5 hectare in een

andere sectie. Om van de ene naar de andere sectie te gaan, moeten de dieren via de melkstal. In die stal bepaalt een selectiepoort of de koe gemolken moet worden of de wei in mag. Van Winden bekeek of er verschil is als de koeien ongeveer 30, 200 of 450 meter moeten lopen om in de stal te komen. Daarbij keek hij vooral naar dagsectie C die tussen 09.00 en 17.00 uur toegankelijk is.

Weer heeft invloed

En wat bleek? Het maakt voor het gebruik van het automatische melksysteem eigenlijk niet veel uit of de koeien van ver moeten komen of niet. Steeds blijkt er een piek te zijn rond 18.00 uur, kort nadat de koeien toegang krijgen tot een verse weide in avondsectie A. Het duurt wel langer voordat de koeien voor het eerst bij de robot komen om gemolken te worden als de weide verder weg is. Vinden de eerste melkingen van de koeien die uit de meest dichtstbijzijnde weide al tussen 12.00 en 12.30 uur plaats, bij de ver afgelegen weide is dat tussen

13.00 en 13.30 uur. Het valt Van Winden op dat het beschikbaar komen van een verse weide hoge pieken veroorzaken in de in- en uitgaande *cowflow* van de melkstal. Dat blijkt vooral tijdens het eerste halfuur nadat een nieuwe verse wei beschikbaar is. De dieren leren het tijdstip dus kennen waarop vers gras beschikbaar is en passen hun graasgedrag daar op aan. Ook ziet hij dat het melkinterval een halfuur tot drie kwartier lager is voor de koeien die van de verste weide komen. De tijd in de wei, om het even in welke sectie, is altijd gelijk: zo'n 5,5 uur. Dichterbij de melkstal lopen de koeien meer en vaker heen en weer tussen de melkstal en de weide. Uit Van Windens onderzoek blijkt dat er geen invloed is van de temperatuur op het bezoek aan de melkstal. Wel is het weer van invloed. Een regenbui zorgt ervoor dat koeien weer snel naar de beschutting van de melkstal komen. "Het effect van beschikbaarheid van gras en het weer is waarschijnlijk groter dan de afstand tot de wei", zegt Van Winden. 

